

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Lovforslagets formål.

Formålet med lovforslaget er for det første at ændre betingelserne for indgåelse af registreret partnerskab.

Efter gældende ret kan registreret partnerskab kun indgås i Danmark, hvis mindst en af parterne har bopæl her i landet og dansk statsborgerskab.

Det foreslås, at statsborgerskab i Norge, Sverige eller Island sidestilles med dansk statsborgerskab, og at justitsministeren bemyndiges til at bestemme, at også statsborgerskab i andre lande, som har en lovgivning om registreret partnerskab, der svarer til den danske, skal sidestilles med dansk statsborgerskab. Endvidere foreslås det, at registreret partnerskab kan indgås, uanset at ingen af parterne har dansk statsborgerskab (eller statsborgerskab i de ovenfor nævnte lande), såfremt begge parter har haft bopæl her i landet i de sidste to år før registreringen.

Lovforslagets formål er for det andet at ophæve kravet om betaling af gebyr for udfærdigelse af visse navnebeviser til personer, der ikke er tilført ministerialbogen (personregisteret) her i landet, og for udfærdigelse af navnebevis for ændret efternavn i anledning af ægteskab, som ikke er indgået for dansk myndighed. Herved opnås der bl.a. ligestilling på området mellem personer, der indgår ægteskab i udlandet, og personer, der indgår ægteskab her i landet.

2. Lovforslagets indhold.

2.1. Ændring af lov om registreret partnerskab.

2.1.1. Efter § 2, stk. 2, i lov om registreret partnerskab kan registrering som nævnt kun ske, hvis begge parter eller en af dem har bopæl her i landet og dansk statsborgerskab.

Det fremgår af lovens forarbejder (Folketingstiden 1988-89, Tillæg A, sp. 2944 f., og Tillæg B, sp. 1877 og 1880 f.), at formålet med den nævnte bestemmelse bl.a. var at undgå, at udenlandske par indgik registreret partnerskab her i landet, selv om registreringen ingen retsvirkninger ville have i deres hjemland.

Der henvises herom endvidere til betænkning nr. 1127/1988 om homoseksuelles vilkår, side 118 f.

Norge, Sverige og Island har nu en lovgivning om registreret partnerskab, der stort set svarer til den danske. Det må herefter antages, at registreret partnerskab, der er indgået i Danmark, vil blive anerkendt i disse lande. For Sveriges vedkommende følger dette direkte af den svenske lov om registreret partnerskab.

På den baggrund - og efter drøftelse med de øvrige nordiske lande - foreslås det, at lov om registreret partnerskab ændres, således at statsborgerskab i Norge, Sverige eller Island sidestilles med dansk statsborgerskab. Kravet om bopæl i Danmark opretholdes fortsat, jf. herved nedenfor pkt. 2.1.3.

Ændringen vil indebære, at f.eks. et norsk par, der bor i Danmark, og som efter de gældende regler hverken kan indgå registreret partnerskab i Norge (da de har bopæl i Danmark) eller i Danmark (da de er norske statsborgere), vil kunne indgå registreret partnerskab i Danmark. Det samme vil gælde for f.eks. et norsk-svensk par, der bor i Danmark, og som efter de gældende regler hverken kan indgå registreret partnerskab i Danmark, Norge eller Sverige. Personer fra de pågældende lande, der bor i Danmark, vil endvidere ligesom det i dag gælder for danske statsborgere - kunne indgå registreret partnerskab med en person fra et tredjeland.

Det overvejes for tiden i Norge, Sverige og Island at ændre disse landes lovgivning om registreret partnerskab, således at betingelserne for at indgå partnerskab bliver lempet i overensstemmelse med det foreliggende forslag. Det er ikke på nuværende tidspunkt muligt at sige, hvornår sådanne ændringer i givet fald kan være gennemført.

2.1.2. Siden Danmark i 1989 (som det første land) gennemførte en lov om registreret partnerskab, har flere andre lande fået en tilsvarende lovgivning. Det gælder som nævnt ovenfor under pkt. 2.1.1 bl.a. Norge, Sverige og Island.

Endvidere har Holland gennemført en lov om registreret partnerskab, der trådte i kraft den 1. januar